

El treball indecent creix

FÈLIX MUSSOLL I SEGURA

Això ho escriu en Dani C., un jove de 21 anys, que està a l'atur i que agafa les feines que li surten: «Aquest estiu passat vaig trobar feina en un càmping gran d'un poble de la Costa Brava. Feia de cambrer, de vigilant, netejava, descarregava, etc., Ja d'entrada, l'amo em va dir que em faria un contracte laboral "per complir" perquè en la pràctica seria diferent. Ho podia acceptar o deixar, n'hi havia molts esperant la feina. Ho vaig acceptar, necessitava treballar i no tenia ni cinc. El fet és que, durant els mesos de juliol i agost, vaig haver de treballar de 10 a 12 hores diàries, sense descans setmanal ni cap festa, i cada mes cobrava 650 €. I aquesta era també, més o menys, la situació dels altres companys i companyes del càmping. Els encarregats ens tractaven molt malament, amb crits, insults i menyspreu. Va ser una situació esgotadora i degradant. Puc dir que només es pot treballar per necessitat».

No és un cas aïllat, ni aquí ni al món. Segons les últimes xifres publicades per l'Organització Internacional del Treball (OIT) avui dia trobem més de 780 milions de persones que treballen amb salari i condicions indecents, el 60% dels quals són dones. Troben també que hi ha més de 200 milions de persones a l'atur i es preveu que en els propers cinc anys aquesta xifra augmenti.

Promoure i garantir el treball decent és un gran repte global i també per al nostre país, que té uns índexs d'atur i precarietat inacceptables. D'acord amb l'article 23 de la Declaració Universal dels Drets Humans, que celebrem precisament demà, dia 10 de desembre: 1. Tota persona té dret al treball, a la lliure elecció del seu treball i a la protecció contra la desocupació. 2. Tothom té dret, sense cap discriminació, a igual salari per igual treball. 3. Tothom que treballa té dret a una remuneració equitativa i satisfactòria que assegurï per a ell i per a la seva família una existència conforme amb la dignitat humana. 4. Tota persona té dret, unint-se amb d'altres, a fundar sindicats i a afiliar-s'hi per a la defensa dels propis interessos.

Diu el Papa Francesc en La joia de l'Evangeli, 192: «No ens podem conformar només a assegurar a tothom l'alimentació, o el sosteniment. Això implica l'accés a l'educació, a la salut, a l'habitatge i especialment al treball, perquè en el treball lliure, creatiu, participatiu i solidari, l'ésser humà expressa i augmenta la dignitat de la seva vida. El salari just permet arribar a aquests i a d'altres béns que estan destinats a l'ús de tothom».

Justament fa pocs dies es va presentar a Barcelona la Crida per garantir el dret a un treball decent promoguda per Justícia i Pau i els Secretariats de Pastoral Obrera de Catalunya. On es fa una crida a la conscienciació ciutadana i política per la greu situació que es viu en el món laboral del nostre país donada la creixent precarietat laboral i la terrible realitat de l'atur, un veritable «desastre social». I es plantegen un seguit de reivindicacions i demandes que van des d'incentivar les inversions en economia productiva a promoure i donar més suport a l'economia social, sostenible i solidària, passant per avançar vers una renda mínima garantida i potenciar el diàleg social i la negociació col·lectiva. També es fa ressò dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) promoguts per les Nacions Unides, el vuitè dels quals vol fomentar el treball decent com a garantia del benestar per a tothom.

Com en Dani, hi ha massa persones que per subsistir s'han d'aferrar al mínim que els ofereix el mercat laboral. No podem confor?mar-nos que la persona sigui una mercaderia. No ens volem acomodar a aquesta situació. Hem de recuperar els drets laborals retallats o anul·lats. Sempre serà veritat, i més en el món laboral, que la unió fa la força.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/12/09/treball-indecent-creix/756950.html?utm_source=rss